

НЕПЕРЕЙМЕНОВАНІ ОБ'ЄКТИ ТОПОНІМИ ХАРКОВА

	Назва та її обґрунтування	Тип	Район міста	Пропонована назва	Обґрунтування
	<p>Богунського</p> <p>Антоній Савович Шарій -Богунський (1899-1919) – командир 1-го українського радянського (Богунського) полку (1918-1919) Червоної армії, учасник встановлення радянської влади в Україні.</p>	вул.	Фрунзенський	Скоропадських	<p>Скоропадські — український козацький рід XVII—XX століття. За родинною легендою походив від шляхтича Федора Скоропадського, що оселився на Брацлавщині й став козаком. Рід дав двох гетьманів України — Івана Скоропадського і Павла Скоропадського.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII</p> <p>Вул. Скоропадського /Богунського/, пров. Івана Богуна /Богунського/, вул. Ватутіна, вул. Гвардійська, вул. Суворова, вул. Нахімова, пров. Нахімова, вул. Панфілівців, пров. Перемоги, вул. Багратіона утворюють топонімічний ансамбль.</p>
	Богунського	пров.	Фрунзенський	Івана Богуна	<p>Іван Богун (? — 1664) — український військовий і державний діяч, козацький полководець, полковник, один із соратників Богдана Хмельницького в період Національно-визвольної революції 1648-1676 р.</p> <p>Вул. Скоропадського /Богунського/, пров. Івана Богуна /Богунського/, вул. Ватутіна, вул. Гвардійська, вул. Суворова, вул. Нахімова, пров. Нахімова, вул. Панфілівців, пров. Перемоги, вул.</p>

					Багратіона утворюють топонімічний ансамбль
Василевської Ванди	в-д	Червонозаводськ й	Паланковий		Паланка – адміністративно-територіальна одиниця у період існування Нової Січі в 1734-75 роках. Входить до топонімічного ансамблю Жихор Козацький .
Василевської Ванди Василевська Ванда Львівна (1905-1964) – польська та радянська письменниця, громадська діячка, член ВКП(б), учасниця встановлення радянської влади в Західній Україні (1939-1940); написала донос Сталіну на Євгена Степановича Березняка («Майор Вихор»)	вул.	Червонозаводськ й	Гетьманська		Гетьман – назва вищих воєначальників у таких державних і військово-державних утвореннях, як Велике князівство Литовське, Королівство Польське, Річ Посполита та Військо Запорозьке Низове (Гетьманщина). Входить до топонімічного ансамблю Жихор Козацький
Василевської Ванди	пров.	Червонозаводськ й	Січовий		Січ (Запорізька Січ) – адміністративний та військовий центр запорозького козацтва. Входить до топонімічного ансамблю Жихор Козацький .
Ганни Хоперська Ганна Петрівна (1893-1920) – революціонерка-більшовик, учасниця встановлення радянської влади на Харківщині	вул.	Червонозаводськ й	Міхновського		Микола Іванович Міхновський (19 (31) березня 1873, с. <u>Турівка</u> , Полтавська губернія — 3 травня 1924, Київ) — український політичний і громадський діяч, адвокат, публіцист, автор брошури «Самостійна Україна» - політичної програми, в основу якої покладено ідею української незалежності. Один із

					<p>засновників Революційної української партії (РУП) – першої української політичної партії і Російській імперії. У 1898-1914 рр. проживав у Харкові, займався адвокатською практикою; у 1912-1913 – член товариства ім. Квітки-Основ'яненка.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII</p>
<p>Ейдемана Роберта</p> <p>Ейдеман Роберт Петрович (1895-1937) – радянський військовий діяч, учасник встановлення радянської влади в Україні, один з організаторів червоного терору, командувач військами Харківського військового округу, помічник командувач Збройними Силами України і Криму (1921), член Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету</p>	вул.	Московський			
<p>Ізотова Микити</p> <p>Ізотов Микита Олексійович (1902-1951) – шахтар-ударник, засновник ізотовського руху – одного із пропагандистських символів Другої П'ятирічки (1933-1937).</p>	вул.	Київський	Порічкова	<p>Вулиця у приватному секторі.</p> <p>Вул. Порічкова /Ізотова Микити/ доповнює топонімічний ансамбль вул. Квітучої, пров. Квітучого, пров. Садового.</p>	

Клапцова Клапцов Дмитро Іванович (1895-1938) – один з організаторів і керівників Комсомолу на Харківщині, учасник встановлення радянської влади в Україні	вул.	Холодногірський, Жовтневий	Валківська	Історична назва.
Козлова Козлов Іван Андрійович (1888-1957) – радянський партійний діяч, член більшовицького підпілля у Харкові та Севастополі (1917-1919), учасник встановлення радянської влади в Україні	вул.		Житомирська	Житомир – місто в Україні, обласний центр. Вул. Житомирська /Козлова/ доповнює топонімічний ансамбль вул. Вітебської, вул. Кам'янець-Подільської, вул. Гомельської, вул. Білоруської, вул. Балтійської.
Колгоспна Колгосп (від скорочення — <i>колективне господарство</i> ; рос. <i>колхоз</i>) — форма сільськогосподарського підприємства в СРСР, стала масовою формою господарювання під час кампанії з форсованої колективізації (1929-1933), яка призвела до Голодомору 1932-1933 рр.	вул.	Жовтневий	Фермерська	Вул. Фермерська /Колгоспна/, вул. Господарська /Посівкомівська/, вул. Комбайнівська утворюють топонімічний ансамбль.
Колгоспний	в-д	Київський	Агрусовий пров.	Провулок у приватному секторі. Агрус – вид ягідних рослин родини агрусових.
Колгоспний	в-д	Київський		

	<p>Комуни</p> <p>Комуна – форма суспільної організації, одне з ключових понять комуністичного вчення; форма соціалістичної сільськогосподарської та промислової кооперації у Радянській Росії та СРСР у 1918-1920-х рр..</p>	вул.	Фрунзенський	Республіканська	<p>Республіка (від лат. <i>res publica</i> — справа громади) — форма державного правління, за якої верховні органи державної влади обираються на певний термін, з окресленими законами повноваженнями; існує поділ влади на законодавчу, виконавчу, судову. Форма правління в Україні (Конституція України, ст. 5).</p> <p>Вул. Республіканська /Комуни/, Виробнича, Міжнародна, Трудящих, Профспілкova, пров. Злагоди /вул. Піонерська/ утворюють топонімічний ансамбль.</p>
	<p>Культкомівський</p> <p>Культурна комісія (Культком) – назва радянських партійних, профспілкових, громадських культурних відділів у 1920-1930-х рр.</p>	пров.	Жовтневий	Алексіна	<p>Микола Миколайович Алексін (1877 — 1943) — полковник Армії Української Народної Республіки. 3 квітня 1918 року — курсовий старшина Інструкторської школи старшин Армії УНР, згодом — Армії Української Держави. 3 листопада 1918 року — сотенний командир Чугуївської військової юнацької школи Армії Української Держави, згодом — Дієвої армії УНР. У 1920-х рр. жив на еміграції у Польщі, повернувся на Батьківщину. Станом на 1926 рік мешкав у Харкові. 1930 притягався ДПУ як учасник контрреволюційної організації. 7 березня 1943 році заарештований та засуджений до 5 років заслання до Кустанайської області. Помер після Другої світової війни у Ніжині.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам’яті борців за незалежність України у ХХ столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII</p>

					Вул. Рідченка /Бауманська/, пров. Алексіна /Культкомівський/, в-д Удовиченка /Культкомівський/, вул. Решетнікова /Радянська/, в-д Оржановського /Радянський/ утворюють топонімічний ансамбль на Холодній Горі.
	Культкомівський	в-д	Жовтневий	Удовиченка	<p>Микола Іванович Удовиченко (1885 —1935) — генерал-хорунжий Армії УНР. член українського генерального військового комітету Центральної Ради. начальник розвідного відділу Гайдамацького Коша Слобідської України, начальник головного управління персонального складу Головного штабу УНР, у подальшому — Української Держави. Разом з пров. Алексіна формує топонімічний дует.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII</p> <p><i>Вул. Рідченка /Бауманська/, пров. Алексіна /Культкомівський/, в-д Удовиченка /Культкомівський/, вул. Решетнікова /Радянська/, в-д Оржановського /Радянський/ утворюють топонімічний ансамбль на Холодній Горі.</i></p>
	Лебедєва Павла Лебедєв Павло Павлович (1872-1933) – радянський військовий діяч, начальник польового штабу РСФРР і Штабу РСЧА (1919-1924), член Реввійськради СРСР	вул.	Шевченківський		

	(1923-1924), учасник встановлення радянської влади в Росії та Україні.				
Минайленка	Минайленко Іван Захарович (1902-1919) – революціонер-більшовик, учасник боротьби за встановлення радянської влади у Харкові, організатор Івано-Холодногірського райкому комсомолу (1918-1919). Список УІНП	вул.	Жовтневий	Чорновола	В'ячеслав Максимович Чорновіл (1937 — 1999) — український політик, публіцист, літературний критик, дисидент, правозахисник, політичний в'язень СРСР. Провідник українського національно-демократичного визвольного руху кінця 80-х — 90-х років; Герой України (2000, посмертно). Лауреат Міжнародної журналістської премії ім. Ніколаса Томаліна (1975). Народний депутат України (1990-1999), член української делегації в Парламентській Асамблеї Ради Європи (1995-1999). Неодноразово бував у Харкові. Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII
Островського		вул.	Жовтневий	Яснополяньська	Ясна Поляна – історичний район м. Харкова.
Правди	Назви на честь газеті «Правда» – головного друкованого органу ЦК КПРС	в-д	Шевченківський	Івана Кривошлика	Іван Кривошлик – перший отаман харківських козаків (1655-1661), осадчий 587 козаків, яких він привів до Харкова разом із сім'ями у 1654 р. Слобідський бульвар /просп. Правди/ та в-д Івана Кривошлика /Правди/ утворюють топонімічний дует в районі пам'ятника засновникам Харкова.
Правди		просп.	Шевченківський	Слобідський	Слобожанщина (Слобідська Україна) – історико-географічний регіон у східній частині України та

				бульвар	<p>прикордонних областях РФ, територія якого перекривається приблизно з територією п'яти Слобідських козацьких полків 17 — 18 століть. Харків є центром Слобідської України.</p> <p>За формою просп. Правди є бульваром, тому пропонується змінити вид топоніма на бульвар.</p> <p>Слобідський бульвар /просп. Правди/ та в-д Івана Кривошлика /Правди/ утворюють топонімічний дует в районі пам'ятника засновникам Харкова.</p>
Профінтерну	Червоний інтернаціонал профспілок (Профінтерн) – міжнародна організація комуністичних та ліворадикальних профспілок, які не увійшли до Амстердамського інтернаціоналу. Створений у Москві у 1921 р., фактично перебував під контролем Іноземного відділу НКВС.	вул.	Фрунзенський	Турбінницька	<p>Турбінники – працівники турбінобудівної галузі.</p> <p>«Турбоатом» — одне з найбільших у світі турбінобудівних підприємств, що знаходиться у Харкові. Спеціалізується на виробництві парових турбін для теплових і атомних електростанцій, гідравлічних турбін для гідроелектростанцій і гідроакумуючих електростанцій, газових турбін для теплових електростанцій.</p> <p>Вул. Турбінницька /Профінтерну/ знаходиться поруч с заводом «Турбоатом».</p>
Радгоспна	Радянські господарства – державне сільськогосподарське підприємство. За радянською теорією, найвища форма сільського господарства,	вул.	Київський	Івана Піддубного	<p>Іван Максимович Піддубний (1871-1949) – український спортсмен-борець. Шестиразовий чемпіон світу з боротьби, і 25 років поспіль залишався непереможним борцем у світі.</p>

<p>сільськогосподарська фабрика, з націоналізованими засобами виробництва й найманою робочою силою. Створювались в Україні у 1920-х рр., масовими стали під час розгортання кампанії суцільної колективізації 1929-1933 рр.</p>				<p>Вул. Івана Піддубного /Радгоспна/, в-д Баркалова /Колгоспний/, пров. Бабкіна /Радгоспний/, вул. Фізкультурна, пров. Фізкультурний, вул. Фестивальна, пров. Фестивальний утворюють топонімічний ансамбль.</p>
<p>Радгоспний</p>	<p>пров.</p>	<p>Київський</p>	<p>Бабкіна</p>	<p>Олександр Іванович Бабкін (1906 - 1991, Харків) – український спортсмен, вратар команди Харківського паровозобудівного заводу (ХПЗ) - «Червоний залізничник» - «Локомотив» у 1924-1937 рр. (зараз – ФК «Металіст»); з 1929 р. – вратар збірної Харкова та збірної УРСР; футбольний тренер.</p> <p>Вул. Івана Піддубного /Радгоспна/, в-д Баркалова /Колгоспний/, пров. Бабкіна /Радгоспний/, вул. Фізкультурна, пров. Фізкультурний, вул. Фестивальна, пров. Фестивальний утворюють топонімічний ансамбль.</p>
<p>Радянська</p>	<p>вул.</p>	<p>Жовтневий</p>	<p>Івана Кобзи</p>	<p>Кобза Іван Іванович (1874 – 1928) — український громадський та військовий діяч доби визвольних змагань 1917-1921 рр. Брав участь у формуванні підрозділів козацьких на Харківщині, отаман Вільного козацтва. У листопаді 1918 р. з сформував Харківський Слобідський Кіш, підрозділ Запорізького корпусу армії УНР. І. Кобза є незмінним командиром кошу до самого його розформування у червні 1919 р. Був довіреною особою Головного отамана військ УНР Симона Петлюри. Після проголошення радянським урядом амністії для офіцерів і солдатів українських армій у</p>

					<p>1922 р. І.Кобза повернувся до Харкова. У 1922—1928 рр. викладає у Харківському Технологічному інституті. З березня 1928 р. був заарештований ГПУ і висланий на Соловки. Протягом року І.Кобза був розстріляний за нез'ясованих обставин.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII</p>
Радянський	в-д	Жовтневий	Решетнікова / Решетніковська	<p>Євген Миколайович Решетников (1881 — після 1931) — полковник Армії УНР. Народився у м. Харків. Закінчив Петровський Полтавський кадетський корпус. В українській армії з квітня 1918 р. — командир батареї 11-ї легкої гарматної бригади Армії УНР, згодом — Армії Української Держави, служив у гарматному полку військ Директорії, був у польському полоні. 1919-1920 рр. У 1931 р. був засуджений до 10 років виправно-трудова робіт. Подальша доля невідома.</p> <p>Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у ХХ столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII</p>	
Скорохода Скороход Олексій Георгійович (1879-1919) – революціонер, брав участь у встановленні радянської влади у Харкові	вул.	Ленінський	Болбочана	<p>Петро Федорович Болбочан (1883 —1919) — український військовий діяч, полковник Армії УНР.</p> <p>Випускник Чугуївського піхотного юнкерського училища (1909). У 1918 р. командував Запорізьким корпусом армії УНР, який був основною силою</p>	

					українських військ на Харківщині. Пропозиція у відповідності до Закону України «Про правовий статус та вшанування пам'яті борців за незалежність України у XX столітті», від 9 квітня 2015 року № 314-VIII
Столетова	Столетов Всеволод Миколайович (1906-1989) – радянський державний діяч, керівник міністерства вищої освіти СРСР. Після його статті у «Правді» про «О вражеской науке» один з найстаріших агрономів країни, академік М. Тулайков, а також Г. Мейстер були розстріляні.	вул.	Московський	Веделя	Артем Лук'янович Ведель (Ведельський) (1767—1808) — український композитор, диригент, співак, скрипаль. Випускник Києво-Могилянської академії. У 1796-1798 рр. проживав у Харкові. Тут А. Ведель організував новий намісницький хор і оркестр, викладав спів і музику в Казенному училищі при Харківському колегіумі. керував губернською капелюю, його учні посідали найперші місця у придворній капелі Санкт-Петербурга, Москви та Петербурзьких митрополичих хорах. Написав концерти: «Воскресни Боже», «Услиши Господи глас мой» та інші. Концерти Веделя вивчалися й виконувались у Харківському колегіумі, їх співали в церквах. <i>Вул. Бортнянського /Лафарга/, пров. Леонтовича /Лафарга/, вул. Столетова /Веделя/, пров. Мусоргського, вул. Вагнера утворюють топонімічний ансамбль.</i>
Тимурівці	Тимурівці – члени піонерської організації, учасники руху послідовників персонажів твору А. Гайдара «Тимур та його команда».	вул.	Московський	Стадницька	Від назви Стадницького Яру.

Тореза Торез Моріс (1900-1964)– діяч французького і міжнародного комуністичного руху, генеральний секретар Французької комуністичної партії. Заочно засуджений до страти за дезертирство з французької армії у 1940 р., у 1944 р. помилуваний президентом Де Голлем. Прихильник політики Й. Сталіна	вул.	Московський	Лавріненка	Лавріненко Юрій Андріянович (1905 — 1987) — український літературознавець, публіцист, есеїст, критик, редактор, дослідник «Розстріляного відродження». З 1926 по 1930 рр. жив у Харкові. <i>Повернення історичної назви «Познанська» є недоцільним через наявність у Харкові вул. з такою назвою.</i> Вул. Лавріненка /Тореза/ утворює топонімічний дует з вул. Академіка Білецького.
Червонобаварська	вул.	Жовтневий		
Червоного Льотчика	вул.	Шевченківський	Тимченка	Тимченко Йосип Андрійович (1852, с. Окіп (зараз Золочівський район Харківської обл.) —1924, Одеса) — український механік-винахідник, винайшов перший кіноапарат, один з першовідкривачів кіно.
Червоноселищна	вул.	Холодногірський	Капустинська	Від історичної назви – Капустянський (Капустинський) провулок.
Червоношкільна	наб.	Червонозаводський	Гімназійна	Історична назва
Червоношляховий	пров.	Московський	Оksamитовий	Провулок у приватному секторі.

	<p>Чернікова</p> <p>Черніков Олександр (?-1919) – революціонер, член більшовицького підпілля в Харкові, учасник встановлення радянської влади в Україні.</p>	вул.	Жовтневий	Масловича	<p>Маслович Василь Григорович (1793—1841) — український та російський письменник, байкар, журналіст, засновник першого в Україні сатиричного часопису «Харківський Демокрит»</p>
	<p>Шліхтера</p> <p>Шліхтер Олександр Григорович (1868-1940) – радянський державний і партійний діяч, учасник встановлення радянської влади в Росії та Україні, народний комісар земельних справ, народний комісар продовольства (1917-1918), член Тимчасового робітничо-селянського уряду України (1918-1919), народний комісар продовольчих справ УСРР (1919), голова Тамбовського губвиконкому (1920-1921), придушував селянський повстанський рух.</p>	вул.	Київський		